

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Βασιλέως Κωνσταντίνου 40
116 35 ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 7217288

‘Η ‘Ελληνίδα νοικοκυρά καί ἡ ‘Ελληνική Οἰκογένεια :

‘Η φύση ἔχει σταλλάξει σέ κάθε ζωντανό ὄργανισμό ἐπομένως καί στόν ἄνθρωπο δύο ἐνστικτικά δυνατά: τό ἐνστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως καί τό ἐνστικτο τῆς διατηρήσεως τοῦ εἴδους.

Τό τελευταίον εἶναι αὐτό ποῦ ὀδεῖ τά δυό φύλα τό ἕνα στό ἄλλο. Ὅταν τά φύλα ἐνωθοῦν καί μάλιστα βταν γεννηθοῦν παιδιά τότε ἔχουμε μιά μικρή κοινωνική ὁμάδα ποῦ λέγεται οἰκογένεια.

‘Η οἰκογένεια εἶναι ὁ ἀρχαιότερος θεσμός . Γεννήθηκε μαζί μέ τόν ἄνθρωπο πάνω στή Γῆ καί ἀκολούθησε τίς δομές καί τίς ἀλλαγές τῶν κοινωνιῶν στό διάβα τῶν αἰώνων.

‘Η οἰκογένεια ἀποτελεῖ τό πρωταρχικό καί τό φυσικό κῦτταρο τῆς κοινωνίας καί ἐπιτελεῖ μιά σειρά βιολογικῶν καί κοινωνικῶν λειτουργιῶν, ποῦ ἔχουν ἄμεση σχέση καί προεκτάσεις στά μέλη της καί τό κοινωνικό σύνολο.

‘Η οἰκογένεια εἶναι αὐτή ποῦ διαμορφώνει τήν προσωπικότητα τῶν μελῶν της, ἀφοῦ ἡ προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου ἀρχίζει νά διαμορφώνεται ΜΕΣΑ στήν οἰκογένεια καί ΚΑΤΩ ἀπό τήν ἐπίδρασή της. Τό ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ εἶναι τό πρῶτο ὑποχρεωτικό περιβάλλον τοῦ ἀτόμου καί ἐπομένως εἶναι αὐτό ποῦ ἀσκεῖ ἐντονή ἐπίδραση στήν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ, γιατί βλαβήρα συμβαίνουν στήν οἰκογένειά του, σφραγίζουσι ἀποφασιστικά τή μετέπειτα ζωή του στίς ἐξωοικογενειακές καί κοινωνικές του σχέσεις.

‘Εξάλλου εἶναι γενικά παραδεκτό ὅτι ἡ ψυχική ἰσορροπία καί ἡ ὁμαλή ψυχική ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ, εἶναι ἄμεσα ἐξαρτώμενο ἀπό τήν ἐν γένει οἰκογενειακή ἁρμονία. Τό διαταραγμένο οἰκογενειακό περιβάλλον θεωρεῖται σέ μεγάλο βαθμό υπεύθυνο γιά ἀνεπανόρθωτες ζημιές στήν ψυχική ὕγεια καί τήν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ καί τοῦ νέου .

‘Η οἰκογένεια ἐπίσης εἶναι ἐκείνη, ποῦ ἐφοδιαίζει τίς κοινωνικές καί

τά Έθνη μέ νέα μέλη. Είναι συνεπώς αυτή από τήν οποία εξαρτάται ή επιβίωση τών λαών καί ή καθαρότητά τους. Ή οίκογένεια οδηγεί σιγά-σιγά στήν κοινωνικοποίηση τών μελών της μέ τή μεταφορά προτύπων καί αξιών καί είναι ό ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς τοῦ Έθνους. Ή οίκογένεια εἶναι αὐτή ποῦ συνενώνει τοὺς πολιτισμοὺς καί διατηρεῖ πρὸς ὄφελος τών παιδιῶν της ὅτι πολυτιμώτερο ἔχει ὁ δικός της πολιτισμός. Ή οίκογένεια σάν ἀνεξάρτητη αὐτοσφαιρισμένη κοινωνική ὁμάδα, μέ τόν δικό της προϋπολογισμό, μαθαίνει τά νεαρά κυρίως ἄτομά της νά σέβονται καί νά διαχειρίζονται σωστά τά οἰκονομικά τους. Ή οίκογένεια ποτίζει μέ τήν ἀγάπη καί τήν πίστη της τίς "ρίζες" τῆς φυλῆς καί προστατεύει τό ἔθνος ἀπό τό ξένομμα καί τό ξερρίζωμά τους.

Μά τό πῶς σπουδαῖο ἀπό όλα, εἶναι ὅτι ἡ οίκογένεια ἀποτελεῖ αὐτή τή ζεστή ἀναντικατάσταση ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΑ τῆς ζωῆς ποῦ μέσα σ' αὐτή προσφέρονται πλοσίεις καί ἀφυλοκερδῶς ἡ ἀγάπη, ἡ στοργή, ἡ ἀφοσίωση, ἡ συμπράσταση, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ αὐτοθυσία. Κί εἶναι αὐτό τό οἰκογενειακό ΚΑΙΜΑ ποῦ ἔχει πολλές φορές ἀποδειχθῇ τό καλύτερο κί ἴσως τό μοναδικό φάρμακο γιά τήν ψυχική καί σωματική ἀρρώστεια τών μελών της.

Ή ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ἔχει ἀκόμα πῶς σπουδαίους ρόλους παίζει στή ζωή τοῦ Έθνους. Γιατί, εἶναι αὐτή ποῦ κράτησε τίς ἀξίες τῆς φυλῆς μας καί τήν καθαρότητά της στά 400 χρόνια τῆς μαύρης Τουρκικῆς σιλαβιάς. Γιατί εἶναι αὐτή ποῦ σηκώθηκε "μέ νύφες καί μ' ἄγγόνια" καί πρόταξε όλα τά μέλη της στή φωτιά καί τό μπαρούτι τοῦ 21. Γιατί ἦταν αὐτή ποῦ δέ δίστασε νά αυτοκαταστροφῇ στό Ζάλογγο γιά νά κρατήσῃ τήν καθαρότητα της. Γιατί οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά της δέξθ' ὅσταναν νά χρησιμεύσουν σάν ὑποζύγια γιά τή μεταφορά τών πυρομαχικῶν στά κοινοτράχαλα βουνά τῆς Πίνδου πρὸ '40. Γιατί εἶναι αὐτή ποῦ κρατάει γερός τίς ρίζες τοῦ μετανάστη, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ "Έλληνα τῆς διασποράς. Ή χώρα μας εἶναι ἡ πῶς κινητική χώρα τοῦ κόσμου. Κί ἡ χώρα ποῦ δέν ξεχνιέται ἀπό κανένα ἀπό τά παιδιά της. Οἱ "Έλληνες ἔχουν ἐκτεξευθῇ σέ όλα τά σημεῖα τῆς Γῆς. Πῶς ὅμως ὁ "νόστος" αὐτό τό ἐπίμοιο αἶσθημα τοῦ γυρισμοῦ εἶναι χαρακτηριστικό τοῦ "Έλληνα ἐνδοκίμου".

Κι είναι αυτοί οι στενοί οικογενειακοί δεσμοί που τον κρατούν δεμένο στην πατρική γη. Είναι τό γράμμα της μάνας καί του πατέρα, τό χράμι ή ό τσεβρές της αδελφής, τό πιάτο ή τό ποτήρι του ξεγειτεμένου που δέν ξεχνιέται τή Λαμπρή από τό γιορτινό τραπέζι. Είναι τό κουλούρι καί τό κδικινο αύτό του, είναι ή μνημόνεψή του "ύπέρ ύγείας" στην Έκκλησιά από τούς δικούς του. Είναι τό τσουγκρισμα στην ύγεία του καί τόν γυρισμό του.

Τό σημετό άνδρομής του Έλληνα είναι οι ρίζες του. Κι είναι ή οίκογένεια ή ρίζα του, που τόν προσμένει νά γυρίσει κοντά της γιατί για τήν ελληνική οίκογένεια :

" Τήν ξενιτειά, τήν όρφάνια, τήν πίκρα, τήν άγάτην τά τέσσερα έξύγιασαν, βαρύτερα είν'τά ξένα."

Αυτοί οι στενοί οικογενειακοί δεσμοί του Έλληνα αφήνουν έκκληκτους τούς άλλους λαούς. Είναι μελετητές αυτού του θαυμάσου φαινομένου στην χώρα μας άναφωνούν έκκληκτοι: "Πουθενά άλλοι τά μέλη της οίκογένειας δέν είναι τόσο δεμένα μεταξύ τους, έτοιμα νά άλληλοϋποστηρίξουν όσο στην Έλλάδα:."

Η ελληνική οίκογένεια μέ τό στενό δέσιμο των μελών της άποτελεϊ τό στέρεο βάθρο που πάνω του στηρίχθηκε ή έθνική μας ύπόσταση.

Είναι παρατηρημένο ότι όσο περισσότερο είναι έμπεδωμένος ένας θεσμός τόσο περισσότερο βάλλεται καί άρνιέται. Λές κι αυτά τά χτυπήματα είναι άπαραίτητα για νά τόν άνδρώσουν, νά τόν σιληρύνουν, νά τόν καθιερώσουν.

Ο θεσμός της οίκογένειας δέν μπορούσε νά άποτελέσει εξαίρεση. Μιά μεγάλη μερίδα άρνητών της τήν χτυπούν άνελέητα καί της φορτώνουν μία σειρά άρνητικές λειτουργίες, Τήν αύτοθυσία της μάνας τήν λένε δου-λεια, τήν ήλιότητα καί τήν υποχωρητικότητα της συζύγου τήν λένε έμμετάλλευση της γυναίκας από τόν άνδρα. Τήν ύπακοή των νεωτέρων μελών στους μεγαλύτερους τήν λένε έξάρτηση, τήν άναγκαία πειθαρχία των παιδιών τήν λένε περιορισμό της άυτονομίας. Ο σεβασμός των παιδιών στούς γονείς

θεωρείται ὅτι διακονίζει πρότυπα φασιστικά στὶς κοινωνίες.

Ἡ οἰκογένεια, μετὰ τὴν ἀναγκαία ὑποχώρηση τοῦ ἐγώ, χάριν τοῦ οἰκογενειακοῦ συνόλου, κατηγορεῖται ὅτι δὲν μαθαίνει τὰ μέλη νὰ ἐπιζοῦν ἀλλὰ ἀντίθετα νὰ ὑποτάσσονται σ' αὐτήν.

Καὶ οἱ ἀντίθετοι θά φωνάξουν μετ' ἀπόγνωση:

"Εἶναι μάταιο νὰ μιλάς γιὰ θάνατο τοῦ θεοῦ ἂν πρῶτα δὲν θανατώσεις τὴν οἰκογένειάν σου."

"Ὅμως εἶναι εὐκόλο νὰ πεθάνει ἡ οἰκογένεια;

Εἶναι οὐτοπία νὰ πιστεῦει κανεὶς ὅτι θεοὶ σάν τὴν οἰκογένεια μποροῦν νὰ πεθάνουν, γιατί ἡ οἰκογένεια εἶναι βαθειὰ ριζωμένη στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τοῦλάχιστον εἶναι οὐτοπία νὰ πιστεῦσουμε ὅτι ἡ οἰκογένεια μπορεῖ νὰ χαθεῖ πρὶν ἄλλοι θεοὶ καὶ δυνατόι φανοῦν πάνω στὴν γῆ. Καὶ ποιοὶ θεοὶ δὲν φάνηκαν ἐδῶ καὶ 20 αἶνες; Ὅμως εἶναι εὐκόλο νὰ ἀποδυναμωθεῖ ἡ οἰκογένεια καὶ νὰ ἀποπροσανατολισθῇ ἂν δὲν ἐπαγρυπνήσουμε καὶ δὲν πάρουμε ἐγκαιρὰ τὰ μέτρα πού πρέπει.

Τὰ τελευταῖα χρόνια γινόμαστε ὅλο καὶ πλεονέκτο μάρτυρες συντονισμένων σκοτεινῶν ἐνεργειῶν ἢ ἐγκληματικῶν παραλείψεων, πού ἔχουν ἓνα καὶ μόνο σκοπό: νὰ ὑποβαθμίσουν τὸν οἰκογενειακὸ θεοὶ στὴν χώρα μας καὶ νὰ στρέφουν τὰ μέλη τῆς ἐλληνικῆς οἰκογενείας σὲ τρόπους ζωῆς ἄγνωστους καὶ ἀπαράδεκτους γιὰ τὰ ἐλληνικά δεδομένα. Ὑποκρίνεται καὶ μεθοδικά ἡ ἐλληνικὴ οἰκογένεια κατηγορεῖται σάν κατ' ἐξοχὴν συντηρητικὴ οἰκογένεια μετὰ ἀρχαῖς καὶ δομὲς πού ἐνοχλοῦν αὐτοὺς πού ἔχουν βιώσει ξένα οἰκογενειακά πρότυπα. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὁδήθην τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων προσπαθοῦν, ξένα πρὸς τὴν ἐλληνικὴ οἰκογένεια συμφέροντα, νὰ διεισδύσουν στὰ αἰνὰ τῆς, νὰ τῆς φῶνε σάν τὸ σαράκι τὸ γερὸ κορμὶ τῆς, νὰ τῆς πιεθοῦν σιγά-σιγά τὸ ἐλληνικὸ τῆς αἷμα καὶ νὰ τὴν ἀποδώσουν στοὺς σταυρωτὲς τῆς ἀδύναμης, ἐκφυλισμένη, ἀπρόσκλητη, μπασταρδισμένη, κλεισθὲν ὅργανο τῶν ἄνομων σκοπῶν τους.

Εἶναι κοινὰ παραδεκτὸ ὅτι ἡ ἰσοπέδωση τῶν κοινωνικῶν ἐπιτευκτῶν γίνεται ὅταν βαθειὰς ἀξίες ὅπως ἡ θρησκεία καὶ ἡ οἰκογένεια ἐξοστρίωνται.

Ὁ "Ἕλληνας εἶναι δεμένος στέρνα καὶ βαθειὰ καὶ μετὰ ἐξοχὴν ἐκτετατὴν."

καί μέ τήν οἰκογένεια.

Ἡ ἀλλοτρίωση τῆς θρησκείας δέν εἶναι εὐκολη, γιατί ἔχει μόνο ἓνα ἀντίδοτο τήν ἀθεΐα. Καί οἱ Ἕλληνες στήν συντριπτική τους πλειοψηφία ἀρνοῦνται τόν ἀθεϊσμό. Ὅμως ἡ οἰκογένεια εἶναι πιά εὐάλωτη, γιατί οἱ ἐχθροί της μποροῦν, μεταμφιεζόμενοι σέ λογῆς-λογῆς Κύριες καί ὑπό τό πρόσχημα τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων νά τήν χτυπήσουν πισώπλατα καί ὑπουλα.

Ξέρουν ὅτι τό μεγαλύτερο ὄχυρό τῆς ἐλληνικῆς οἰκογένειας ἦσαν, εἶσαι καί θά εἶσαι Β Σ Υ Ἑλληνίδα δέσποινα, τιμημένη κυρά τοῦ ἑλληνικοῦ σπιτιοῦ. Ξέρουν ὅτι ἡ ἐλληνική οἰκογένεια κρατιέται ἀκόμα γερά, χάρι στά δικά σου χοντρά παλαμάρια. Ξέρουν ὅτι ὅσο κρατᾷς γερά ἐσύ τίς τύχες τῆς φιλίας σου στά γνήσια ἑλληνικά σου χέρια, τό σαράκι δέν μπορεῖ νά μεῖ. Κι ὅλες οἱ προσπάθειες κατευθύνονται σέ σένα. Ἄλλοτε σοῦ τάζουν "χαμένες πατρίδες" κι ἄλλοτε σέ οἰκτρίζουν, σέ λοιδωροῦν, σέ εἰρωνεύονται, σέ περιφρονοῦν. Καί σοῦ κετοῦν μέ ἀπειρία καί ἀποτροπιασμό τήν λέξη "νοικοκυρά". Καί προσπαθοῦν νά σέ παρουσιάσουν στήν ἐλληνική κοινωνία σάν πολίτη τρίτης κατηγορίας. Τήν ἀμόρφωτη, τήν ἄκομψη, τήν ἀνέδου, τήν σκοταδική, τό αἰώνιο θῦμα στό ἀρσενικό καί τά παιδιά τῆς φιλίας. Καί σέ θέλουν μέ τό φακίδι, τήν ποδιά, τό ξεσκονόπανο, τόν κουβά, τήν λάντζα.

Δέν στέκονται στό γεγονός ὅτι ἓνας μεγάλος ἀριθμός ἐλλήνων νοικοκυριῶν εἶναι καταξιωμένες ἐπιστήμονες, πολιτικοί, συγγραφεῖς, φιλόσοφοι, ζωγράφοι, τεχνικοί, ἐργάτριες. Δέν στέκονται στό γεγονός ὅτι τό νά κουμαντάρεις τό νοικοκυριό θέλει κότσια καί πειθαρχία, ὅτι τό ξεσκονόπανο καί ὁ κουβάς ὑποδηλοῦν τήν τάξη καί τήν καθαριότητα, στοιχεῖα ἀπαραιτήτητα γιά τήν ἐπιβίωση τῶν ἀτόμων. Δέν στέκονται στό γεγονός ὅτι τό πλῆθος τῶν πιάτων ὑποδηλοῖ τήν ἀναντικατάστατη λειτουργικότητα τοῦ οἰκογενειακοῦ γεύματος. Δέν στέκονται, ὅχι γιατί δέν ξέρουν, ἀλλά γιατί δέν θέλουν. Αὐτοί ἓνα πράγμα θέλουν. Νά σέ σύρουν ἔξω ἀπό τό σπίτι, νά ἀπογυμνώσουν τήν φιλία σου ἀπό τό σαρκικό κερίβλημα της, θέλουν νά

σου υποβαθμίσουν την έννοια της "έστιας", που σήμερα μεταφράζεται απλά σε "νοικοκυριό". Αυτό το νοικοκυριό που οι γυναίκες των προγόνων σου τό στήριξαν και έδωσαν τη ζωή και την ψυχή τους "υπέρ βωμών και έστιών".

Αυτοί θέλουν να σε σύρουν στα πεζοδρόμια, να ξεγυμνώνεις τά στή-
θη σου και να φωνάζεις για την "αυτοδιάθεση του κορμιού" σου" και τό
δικαίωμα να σκοτώνεις κατά βούληση τό παιδί που έχεις στά σπλάχνα σου,
τό παιδί που δε στο ζήτησε ποτέ τό ίδιο να τό φέρεις στη ζωή

Αυτοί σε θέλουν να πηδικίζεις και να αναμασάς τά ίδια πάντα συν-
θήματα: "όχι στην εκμετάλλευση, να! στο έλευθερο σεξ, όχι σκλάβια στην
κουζίνα, όχι σκλάβια του συζύγου και των παιδιών, όχι δέσιμο με την οικο-
γένεια."

Κι όταν σε ξευτιλίσουν και σε κάνουν ~~πρόθυμο~~ όργανό τους τότε
τά όχυρά έπεσαν. Ο δρόμος για την άλωση της φαμίλιας σου είναι άνοι-
χτός.

"Όλοι ξέρουμε πώς αν ή 'Ελληνική οικογένεια άντεξε μέσα στις
τόσες φοιές ήμέρες άντεξε πάνω από όλα από σένα. Από την αυτοθυσία
και την απέραντη αγάπη την δικιά σου, από τη σοβαρότητα και την υπεύ-
θυνότητα σου, από τό γερό κουμάντο που ένσυνείδητα ή υποσυνείδητα ξε-
ρεις να κάνεις. Από τό στήθος σου που προτάσσεται πάντα στο κάθε λο-
γής βόλι για να προστατέψεις την φαμίλια σου.

Νά γιατί θέλουν να ξεμπλέξουν πρώτα από όλα από σένα. Όμως έσο
ξέρεις. Η πείρα των αιώνων σε έδίδαξε πολλά.

Περνάμε τό νησί των σειρήνων. Κλεΐστε τ' άφτιά σας, θωρακίστε την
πίστη σας στα έλληνοχριστιανικά ιδεώδη, δεήητε στ' άρμπουρο σάν άλλος
Όδυσσεύς.

Στό βάθος άχνοφαίνεται ή 'Ιθάκη. Τό Έθνος σής χρειάζεται του-
τες τις δύσκολες ώρες. Η καίλαπα θα περάσει. Οι έχθροί της 'Ελληνικής
οικογένειας θα σπάσουν και πάλι τά μούτρα τους, γιατί έσείς θα σταθείτε
για μία φορά άκόμα τό άδιαπέραστο τεύχος που πίσω του φυλάσσονται οι
βήτες οι άξίες της φυλής μας: ΟΙ ΒΩΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΣΤΙΕΣ ΜΑΣ.

